

Chương 335: Cảm Xúc Tuyệt Vọng Của Olivia Lanze

(Số từ: 3577)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

00:59 AM 06/04/2023

Một tuần vào kỳ nghỉ.

Hầu như ngày nào Harriet cũng đến Cục Phép thuật Hoàng gia để nghiên cứu về [Ma pháp không gian]. Tôi không tham dự các cuộc họp nghiên cứu phép thuật quá thường xuyên, vì sự hiện diện của tôi có thể chỉ là một trở ngại.

Eleris đã rời khỏi đường hoàng gia.

Theo băng Rotary, một cuộc họp hội đồng ma cà rồng đã được lên kế hoạch vào một tuần sau đó. Eleris sẽ quay lại sau đó, vì vậy nếu tôi đến băng Rotary vào khoảng ngày đó, tôi sẽ có thể tham dự hội đồng ma cà rồng.

Năm gia tộc ma cà rồng.

Nếu tôi có thể nhận được sự hợp tác của họ, điều đó cũng tốt như tôi có một đội quân.

Cho dù đó là thông qua đe dọa hay thuyết phục, tôi cần phải có được sức mạnh của họ, nhưng vẫn không chắc liệu điều đó có khả thi hay không.

Không biết làm thế nào để thuyết phục hoặc đe dọa những người đã từ chối hợp tác ngay cả trong Chiến Tranh Nhân Ma.

Tôi cũng phải chuẩn bị thu thập thông tin về Cantus Magna để đàm phán với Black Order, những người sẽ liên lạc lại với tôi.

Nếu tôi không thể lấy được thông tin như vậy từ hội đồng ma cà rồng, tôi có thể phải dùng đến những chiến thuật điên rồ như sử dụng tuần lễ vàng để dụ Cantus Magna ra ngoài.

Hơn nữa, tôi đã nắm bắt được một số tình hình của cổng thông qua thông tin về các cổng dọc.

Chiếc trâm mà Charlotte đưa cho tôi đã là manh mối.

Khi bạn kích hoạt hiện vật hình chiếc trâm cài và đi qua cổng dịch chuyển của Con đường Hoàng gia, bạn sẽ được dẫn đến cổng dịch chuyển ở tầng hầm của Cung điện Mùa xuân.

Tôi không thể hiểu quá trình chính xác.

Điều quan trọng là đã có công nghệ ma thuật có khả năng can thiệp vào hệ thống cổng dọc.

Tất nhiên, đây là một hiện vật được ủy quyền.

Điều quan trọng là có được thông tin rằng công nghệ ma thuật có khả năng can thiệp vào cổng dịch chuyển tồn tại, bất kể đường đi của cổng được thiết lập như thế nào.

Sự tồn tại của cỗ vật mà Charlotte đã cho tôi đã gợi ý một khả năng.

Vì thế.

Bắt đầu từ bây giờ, tôi đã chính thức đi sâu vào vấn đề giải cứu thế giới.

Đầu tôi như muốn nổ tung, tôi không còn thời gian để suy nghĩ, và tùy thuộc vào kết quả, không chỉ tính mạng của tôi sẽ bị đe dọa mà còn có khả năng danh tính thực sự của tôi có thể bị bại lộ.

Tất nhiên, giữa tất cả những điều này, vẫn còn vô số những vấn đề nhỏ nhất cần quan tâm.

*Kang! Kang!

“Chà.”

"Không sao cả."

Sau một hồi luyện kiếm với Olivia, tôi treo thanh kiếm luyện tập của mình lên giá, cảm thấy ngứa ran trong lòng bàn tay.

Không có ai để luyện kiếm thuật kể từ khi Ellen rời đi. Đó là lý do tại sao tôi luyện kiếm thuật với Olivia trong phòng tập.

Tôi có thể đã luyện tập với Cliffman, nhưng cuối cùng, anh ta vẫn chưa đánh thức [Tăng cường sức mạnh ma thuật], vì vậy anh ta không phải là đối thủ thích hợp để tôi sử dụng toàn bộ sức mạnh của mình.

Tất nhiên, tôi có thể tìm Saviolin Tana để học kiếm thuật, nhưng tôi nghĩ tốt hơn là cô ấy nên tập trung vào việc dạy Ludwig.

Vì vậy, tôi đã ở đó, luyện tập kiếm thuật với Olivia. Olivia, người đang vun đắp thanh kiếm luyện tập của mình một cách thuần thục, giờ khoác nó lên vai một cách thản nhiên.

Kỹ năng của Olivia trở nên nổi tiếng sau giải đấu. Cho đến lúc đó, cô ấy chưa bao giờ đề nghị dạy kiếm thuật cho tôi.

Tất nhiên, khi tôi hỏi, cô ấy đã đồng ý đến sân tập cùng tôi.

Kỹ năng của cô ấy chắc chắn rất ấn tượng.

Hiệu quả và sự ổn định của [Tăng cường sức mạnh ma thuật], cũng như kiếm thuật của cô ấy, tôi không thể so sánh được.

Tôi đã cố gắng hết sức với [Nguy Hiểm Cảm Tri], [Tự đề xuất] và [Tăng cường sức mạnh ma thuật], nhưng có vẻ như tôi thậm chí không thể theo kịp cô ấy.

Tôi không thể không nhận ra rằng có thể giết được Riverrier Lanze là nhờ vào điểm thành tích, [Linh Ngôn] và may mắn của tôi.

"Chúng ta thử lại nhé?"

"Chắc chắn rồi."

Cầm thanh kiếm của mình, Olivia nhìn tôi với ánh mắt bình tĩnh.

Tôi rút thanh kiếm luyện tập của mình ra và bắt đầu [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

*Kang! Thịch!

Ngay lập tức, Olivia lao vào tôi, thô bạo đẩy thanh kiếm luyện tập của tôi sang một bên.

“Có sơ hở!”

*Vút!

"!"

Khi cô ấy đẩy thanh kiếm của tôi ra và ngực của tôi lộ ra, Olivia vòng tay qua cổ tôi và hôn lên má tôi.

"Ah, nghiêm túc đấy. Đừng làm chuyện này nữa!"

"Không thích thì mạnh hơn em một chút đi (◡‿◡)."◡

Thật là tốt.

Đôi khi những trò hề kỳ quái của cô ấy có vấn đề.

***

Sau nhiều nỗ lực, cuối cùng tôi gục xuống sàn sân tập, gần như kiệt sức.

Thể lực của tôi đã được cải thiện đáng kể so với trước đây, nhưng đấu tay đôi trong khi sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] mang lại cảm giác kiệt sức mạnh mẽ hơn.

Đó là một kiểu mệt mỏi khác chứ không đơn thuần là mất năng lượng.

May mắn thay, tôi hầu như không cảm thấy bất kỳ thiệt hại nào đối với mạch ma thuật của mình khi sử dụng chính [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. [Sức mạnh phép thuật] thuần túy của tôi đã tăng lên, và tôi đã có hai tài năng về [Điều khiển ma thuật] và [Độ nhạy ma thuật].

Sẽ thật kỳ lạ nếu tôi không thích nghi nhanh chóng.

"Anh thực sự rất yếu, Reinhardt."

"...Chỉ là em mạnh một cách bất thường thôi, Olivia."

"Trong một Royal Class đầy những kẻ lập dị, đặc biệt kỳ lạ chẳng phải tốt sao?"

"Đó là sự thật, anh đoán vậy."

Olivia, người đã cúi xuống cạnh tôi khi tôi nằm dài trên sàn, chọc vào má tôi.

"Cô ấy về quê rồi phải không?"

"Đúng vậy."

"Chắc chắn, em thật sự quá tốt bụng với anh, anh biết không."

Tôi không thể tranh luận với lời chỉ trích của cô ấy, điều đó dường như cho thấy rằng tôi chỉ tìm đến cô ấy vì Ellen đã không có ở đây.

"Có vẻ như anh cảm thấy tiếc vì anh không thể nói bất cứ điều gì."

Olivia nói vậy nhưng không có vẻ gì là cực kỳ tức giận hay van nài.

Tôi có rất nhiều điều phải xin lỗi Olivia.

Ngay cả như vậy.

Không ai trong số họ biết rằng tôi đã mạo hiểm đáng kể để cứu Olivia và Adriana. Tôi không muốn họ biết.

Tuy nhiên, tôi dường như không thể hành động thờ ơ. Tôi muốn quên đi mọi thứ và hành động thật ngẫu, nhưng nó không hiệu quả.

Thật bực bội khi tôi không thể hành động thờ ơ! Tôi không muốn nói ra, nhưng tôi không thể không cảm thấy bức xúc trong hoàn cảnh này!

Tôi đã mạo hiểm vượt xa việc bị bắt gặp trong một cuộc thi Cosplay nữ sinh vì lợi ích của cô ấy. Nếu cô ấy cảm thấy bị tổn thương bởi tôi, thì chỉ có vậy thôi!

"Reinhardt."

"...Vâng?"

"Anh đã làm điều đó sao?"

"...Chuyện gì cơ?"

Cô ấy đang nói về cái gì?

Cô ấy đã tìm ra một cái gì đó?

Điều gì có thể là đầu mối? Không đời nào Olivia có thể có bất kỳ bằng chứng hay manh mối nào để nghi ngờ rằng tôi là Ma Vương.

Thấy vẻ mặt như đông cứng lại của tôi, Olivia nở một nụ cười buồn.

"Trại trẻ mồ côi mà em đang hỗ trợ... Giám đốc và các giáo viên... Tất cả đều bị bắt."

"...Ah."

Tôi đã mắc vào chính cái bẫy của mình.

Mặc dù tôi bị lôi cuốn bởi một cuộc trò chuyện hoàn toàn khác, nhưng tôi đã vô tình vào nhăm chủ đề.

Vâng, tôi đã làm điều đó.

Tôi không thể nói với hoàng đế, nhưng sau khi đảm bảo với Charlotte rằng mọi việc đã ổn thỏa để Eleris có thể nương tựa, tôi nhờ cô ấy giải quyết vấn đề liên quan đến trại trẻ mồ côi.

Tôi đã biết về trại trẻ mồ côi mà Olivia đích thân tài trợ. Thật kỳ lạ khi họ không có tiền trong những tình huống mà họ không thể.

Nó mới xảy ra vài ngày trước và có vẻ như Charlotte đã hành động ngay lập tức. Olivia dường như cũng đã nhận ra điều đó.

Olivia nhìn tôi với vẻ mặt buồn bã.

"Anh... làm thế đúng không?"

"Đúng vậy."

"..."

Tôi ước gì Olivia không phát hiện ra, nhưng đó là vấn đề mà cuối cùng cô ấy không thể không biết.

"Trong Thủ đô Đế quốc, đã có những chương trình hỗ trợ cho trẻ mồ côi sau chiến tranh. Vì vậy, anh không hiểu tại sao lại có những trại trẻ mồ côi gặp khó khăn về tài chính."

Olivia có vẻ không vui. Không có cách nào cô ấy có thể được.

Những đứa trẻ có thể sống một cuộc sống sung túc dưới sự quản lý kỹ lưỡng hơn, nhưng Olivia cảm thấy bị phản bội bởi những người cô tin tưởng.

Olivia ngồi thụp xuống sàn phòng tập.

"Em không nghĩ họ có khả năng đó. Em thậm chí chưa bao giờ nghi ngờ họ. Em nghĩ không đời nào một người lại... Biền thủ tiền dành cho trẻ mồ côi."

Tin tưởng vào nhân loại.

Hãy tin vào lòng tốt của con người.

Olivia có tình yêu như vậy đối với nhân loại. Thất vọng về tôn giáo và đức tin, liệu bây giờ cô ấy có thất vọng về con người nữa không?

Sau một hồi im lặng, Olivia lên tiếng.

"Hôm nay tang lễ bắt đầu."

"Lễ tang?"

"Ừm, cho cha nuôi."

Riverrier Lanze.

Cái chết của ông là một vấn đề lớn không chỉ trong thế giới tôn giáo mà còn trong chính đế chế.

Mặc dù thất sủng, ông ấy là một anh hùng chiến tranh. Hơn nữa, ông ta đã chết khi chiến đấu với lũ quỷ.

Vì vậy, bất kể hoàn cảnh thực tế và những vấn đề liên quan đến cái chết của ông, sự ra đi của ông là một sự kiện vô cùng bi thảm đối với công chúng. Đó là lý do tại sao, khi tình trạng hỗn loạn lắng xuống, một đám tang được tổ chức để thương tiếc cái chết của Riverrier Lanze.

"Reinhardt, anh có thể đi đâu đó với em một lúc được không?"

Tôi không thể từ chối yêu cầu của Olivia.

***

Bên trong Temple, không thể nói được, nhưng rõ ràng đám tang của Riverrier Lanze được tổ chức ở cấp độ quốc tang. Cờ đen được treo như một dấu hiệu chia buồn trên mọi ngôi nhà trên đường phố, và có những người bán hoa để tưởng nhớ.

Đám tang được cho là sẽ di chuyển từ tu viện đã đóng cửa, nơi thi thể được đưa ra, đến trụ sở của các Hiệp sĩ Thánh.

Ở phần cực nam của Thủ đô Đế quốc, con đường dẫn đến các Hiệp sĩ Thánh được kiểm soát bởi các lính canh khi đoàn tang lễ tiến vào thành phố.

-Chúng ta có thể làm gì về việc này...

-Chết tiệt lũ quỷ khốn kiếp đó...

Hầu hết những người tụ tập để xem đám tang có thể là tín đồ của Ngũ Đại Tôn Giáo, trong khi những người khác là dân thường thương tiếc cái chết của một anh hùng chiến tranh, không liên quan đến tín ngưỡng.

Lòng căm thù đối với ma quỷ và nỗi sợ hãi của Ma vương đã lan rộng trong nhân dân.

Không quan trọng tại sao Riverrier Lanze lại ở đó vào ngày hôm đó, tại địa điểm đó.

Mọi người tin rằng Riverrier Lanze đã chết khi kết thúc trận chiến khốc liệt với tàn dư của lũ quỷ, và cuối cùng, đó là sự thật.

Họ chỉ không biết câu chuyện bên trong.

Không ai biết bộ mặt thật của Riverrier Lanze, người đã cố gắng giành lại quyền lực đã mất bằng cách đe dọa con gái nuôi của mình, và cuối cùng tìm cách hợp lực với Ma vương khi mạng sống của bản thân gặp nguy hiểm nhằm gây ra sự sụp đổ của đế chế.

Olivia Lanze sẽ thấy tình huống này thật kinh khủng.

Nhờ sự tấn công của con quỷ, cô đã được bình an vô sự.

Cô ấy sẽ khó chấp nhận tình huống này khi Riverrier Lanze, người đã đe dọa cô ấy bằng

mạng sống của Adriana, đã trở thành anh hùng trong cái chết.

Ở cuối con đường phía Nam, một đám tang hoành tráng xuất hiện.

Đám rước được hộ tống bởi các thánh hiệp sĩ và linh mục.

Theo sau họ là hàng chục chiếc quan tài được trang trí lộng lẫy, được đưa đến bởi những chiếc xe ngựa mà họ đang dẫn đầu. Đây là quan tài của Riverrier Lanze, các thánh hiệp sĩ và các tín đồ của Nameless Order.

Riverrier Lanze đã bị tôi chém đầu. Tôi không biết bằng cách nào mà họ có thể lấy lại được những thi thể đã bị Loyar xé nát, vỡ vụn và sau đó bị đốt cháy bởi ma thuật.

Tôi không thể nói ý kiến chung của các Hiệp sĩ Thánh là gì, nhưng tôi thấy Ilayon Bolton dẫn đầu đoàn người trên một con ngựa trắng ở phía trước. Cả đế chế và Ilayon Bolton sẽ hài lòng với tình huống này.

Tuy nhiên, họ vẫn giả vờ đau buồn trước nỗi đau của những công dân thiếu hiểu biết và dẫn đầu đoàn tang lễ với vẻ mặt trang trọng.

Khi đám tang xuất hiện, mọi người bắt đầu khóc như thể có điều gì đó vô cùng đau buồn.

-Ôi trời!

Một số tiếng nước nở bắt đầu lan rộng, và sự lây lan của nước mắt khá xa lạ.

Họ không biết Riverrier Lanze.

Tôi không biết tại sao họ rất buồn về cái chết của ông ấy hoặc thậm chí rơi nước mắt. Tôi không biết liệu đó là vì niềm tin của họ hay điều gì khác.

Tuy nhiên, tôi không có quyền nghi ngờ những giọt nước mắt của họ.

Tôi là người kém cỏi nhất ở nơi này.

Cho dù họ có đáng chết hay không, tôi là một kẻ điên đã đến xem đám tang của những người mà tôi đã giết.

Ngay lập tức, đám đông xung quanh Temple đã trở thành một biển nước mắt, mặc dù có khá nhiều người không khóc.

Tuy nhiên, những người không khóc dường như đầy khó xử.

Cứ như thể họ là tội nhân vì đã không khóc, và họ không thể ngồi yên.

Nước mắt giống như hành động không tự nguyện.

Trừ khi một người đã thực hành nó, nếu không người ta không thể khóc chỉ vì họ muốn. Nước mắt dâng lên, không phải thứ có thể đưa lên được.

Olivia nhìn đám tang đang đến gần với ánh mắt điềm tĩnh.

"Reinhardt."

"Vâng."

"Anh có nghĩ tất cả những điều này là quá kinh tởm? Em có quá tệ khi nghĩ như vậy không?"

Olivia nhẹ nhàng nói khi nhìn chiếc quan tài chứa thi thể của cha cô đang tiến lại gần.

Tất cả những điều này cuối cùng chỉ là một màn trình diễn.

Mọi người không cần biết về ông ta. Họ chỉ làm điều này vì đó là một hình ảnh đẹp để biến Riverrier Lanze trở thành anh hùng trong cái chết.

Olivia có lẽ không thích Riverrier Lanze, nhưng cô ấy cũng không thích cách cái chết của ông ta bị khai thác.

Từ tất cả những điều này, Olivia cảm thấy ghê tởm.

"Anh nghĩ điều đó là có thể."

Olivia gật đầu trước lời nói của tôi.

Khi đoàn tang lễ đến gần hơn và tiến vào khu vực phía nam của Thủ đô Đế quốc, khu vực xung quanh ngày càng ồn ào hơn với tiếng khóc của mọi người.

Dưới sự hướng dẫn của Ilayon Bolton, họ sẽ tiến về trụ sở của các Hiệp sĩ Thánh chiến. Mọi người sẽ tụ tập để ném hoa và rơi nước mắt khi xem đám rước dài.

Chúng tôi đã xem cảnh tượng.

-Ừm, đằng kia...

-Đó có phải là Thánh Nữ...?

-Nếu cô ấy là Thánh Nữ...?

-Cô ấy là con gái của cựu chỉ huy!

Chúng tôi đã theo dõi quá lâu.

Olivia là một gương mặt nổi tiếng.

Đó là lý do tại sao có rất nhiều người có thể nhận ra cô ấy.

Trong biển nước mắt, ai đó vẫy tay chào Olivia, và ngay lập tức, ánh mắt của mọi người đổ dồn về phía cô ấy.

Thánh Nữ của Eredian.

Mặc dù cô ấy là nhân vật chính trong sự sụp đổ của Riverrier Lanze, nhưng bây giờ mọi người không quan tâm đến điều đó.

Một cựu chỉ huy của Holy Knights và một anh hùng chiến tranh đã chết một cách vinh dự khi chiến đấu với lũ quỷ.

Điều quan trọng là con gái ông đã ở đây.

-Ôi thánh nữ!

"..."

Vẻ mặt của Olivia đanh lại, và chẳng mấy chốc, đám đông xung quanh chúng tôi bắt đầu kéo đến chỗ tôi và Olivia.

"Ôi, Thánh Nữ! Chúng ta sẽ làm gì đây! Chúng ta sẽ làm gì đây?!"

"Chúng ta phải trả thù những con quỷ bản thủ, ghê tởm đó!"

"Thánh nữ, cô cũng phải vì phụ thân mà đi tiêu diệt yêu ma!"

"Ôi, Thánh Nữ! Tôi quá sợ hãi để sống!"

"Thánh nữ!"

"Thánh nữ, cô nhất định phải cứu chúng tôi!"

"Khi anh hùng đã ra đi, chúng ta sẽ làm gì đây?!"

Trong nháy mắt, xung quanh đã trở nên hỗn loạn.

Như thể Olivia là một vị thần nào đó, vô số người quỳ xuống trước cô, khóc lóc và cầu xin.

Họ không hiểu lý do Riverrier Lanze bị phế truất hay Olivia đã từ bỏ đức tin của mình.

Ma vương đã trở lại.

Nhưng bây giờ, không có anh hùng.

Ai đó phải đứng lên chống lại Ma Vương.

Ai đó không phải tôi, một người vĩ đại và dũng cảm, tốt bụng và sở hữu sức mạnh to lớn.

Một người sẽ đánh bại Ma vương thay cho tôi.

Mọi người cầu nguyện.

-Chúng ta phải đánh bại Ma Vương, Thánh Nữ!

-Không có ai ngoài cô, Thánh Nữ!

-Ôi thánh nữ! Xin hãy cứu chúng tôi!

Họ không biết khả năng thực sự của Olivia.

Họ chỉ biết rằng cô ấy sở hữu một [sức mạnh thần thánh] rất mạnh mẽ và được gọi là Thánh nữ do tính cách tuyệt vời của cô ấy.

Vô số người, như thể chính họ là vua, Quỳ xuống, van xin, yêu cầu cô ấy chết thay cho họ.

Nhiều người mạnh dạn yêu cầu cô hy sinh thân mình vì họ.

Tôi thấy sự tập trung mờ dần khỏi đôi mắt của Olivia.

Olivia bị dày vò bởi áp lực quá lớn.

Cô đau khổ giữa vô số người quây rối cô để lấy lại niềm tin.

Cô đã nhìn thấy những hành động ghê tởm của những kẻ sẵn sàng lấy đi mạng sống của người khác để sử dụng cho riêng mình và chứng kiến những cái chết như vậy được ca ngợi.

Số tiền mà cô ấy đã thu được cho đến nay đã bị người khác biển thủ.

Ngoài vấn đề đức tin và tôn giáo,

Giờ đây, ở những nơi hoàn toàn không liên quan đến tín ngưỡng và tôn giáo, cô thấy mọi người than khóc và mạnh dạn yêu cầu cô chết thay cho họ.

Cô đã nhìn thấy những người dùng nước mắt của mình làm lá chắn trong khi đẩy ai đó vào chỗ chết một cách bình tĩnh từ phía sau tấm khiên đó.

Dường như có điều gì đó quan trọng, vẫn còn đọng lại trong trái tim Olivia, đã tan vỡ.

"Tại sao lại là tôi?"

Một giọng nói vô cảm và lạnh lùng phát ra từ Olivia.

"Tại sao tôi phải làm điều này?"

Olivia đã bị phá vỡ.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading